

космы отъ Дѣвъ Маріѣ и пр. конто крьсто-
нощи-тѣ донесохъ изъ Палестинѣ въ деве-
тый-тѣ и единадесетый-тѣ вѣкъ (*).

Излишно е да покажемъ колко сѣ противны-
тѣзи нѣща на ученіе-то на Св. Писаніе. Споредъ
Ветхый-тѣ Завѣтъ *допиране* “до челоуѣческѣ
кость, или до гробъ” омыряваше челоуѣка
“седмь дни” (Чис. 19; 16); и най голѣмо о-
мыряваніе на олтари, конто послѣ никакъ не
ся употрѣбяхъ, бѣше туряніе-то или горѣ-
ніе-то на челоуѣческы кости на него. Така
Богъ прѣдрече за идолослужителскы-тѣ И-
зраилевы олтари че “ще распръсне кости-тѣ
ви около олтари-тѣ ви” (Езек. 6; 5). И царь О-
сія изгори челоуѣческы кости на Ветилскый-тѣ
олтарь “и омыси го” (3 Цар. 13; 2: 4. Цар. 23;
14-16). Евреи-тѣ не само мысляхъ че съ до-
пиране-то до челоуѣческы кости ставахъ не-
чисти, но че и движеніе-то на кости бѣше
обесчестяваніе на мъртвый-тѣ. Споредъ това
Осія заръча за пророкъ-тѣ 350 год. подиръ
смърть-тѣ му. “Остави го: никой да не по-
клати мощи-тѣ му” (4 Цар. 23; 18). Тогазъ
това нѣщо бѣше омыряваніе на олтари-тѣ,
а сега го броятъ нѣкои за освящаваніе. Тогазъ
почитахъ святы-тѣ, и оставяхъ кости-тѣ имъ
въ гробове-тѣ имъ; но сега гы почитатъ ка-
то гы изваждатъ изъ гробове-тѣ имъ и гы
распръснуватъ по различни градове и села,
и гы осязаватъ и цѣлуватъ.

*) Giesler II. page 124 Note, and page 341
Note 2.